

‘Blij, God, dat jij er bent!’

Gebed om ontferming en barmhartigheid persoonlijk of in het gezin

Veertigdagentijd 2020

Kruisteken

Gebed

Heer,
Gij roept mij bij monde van uw profeten op
om van ganser harte terug te keren tot U,
mijn hart te scheuren en niet mijn kleren.

‘Van ganser harte’ mag ik terugkeren naar U,
niet met uiterlijk vertoon
maar aan de verborgen binnenkant,
de bron die aan het oog onttrokken is, maar gekend door U.

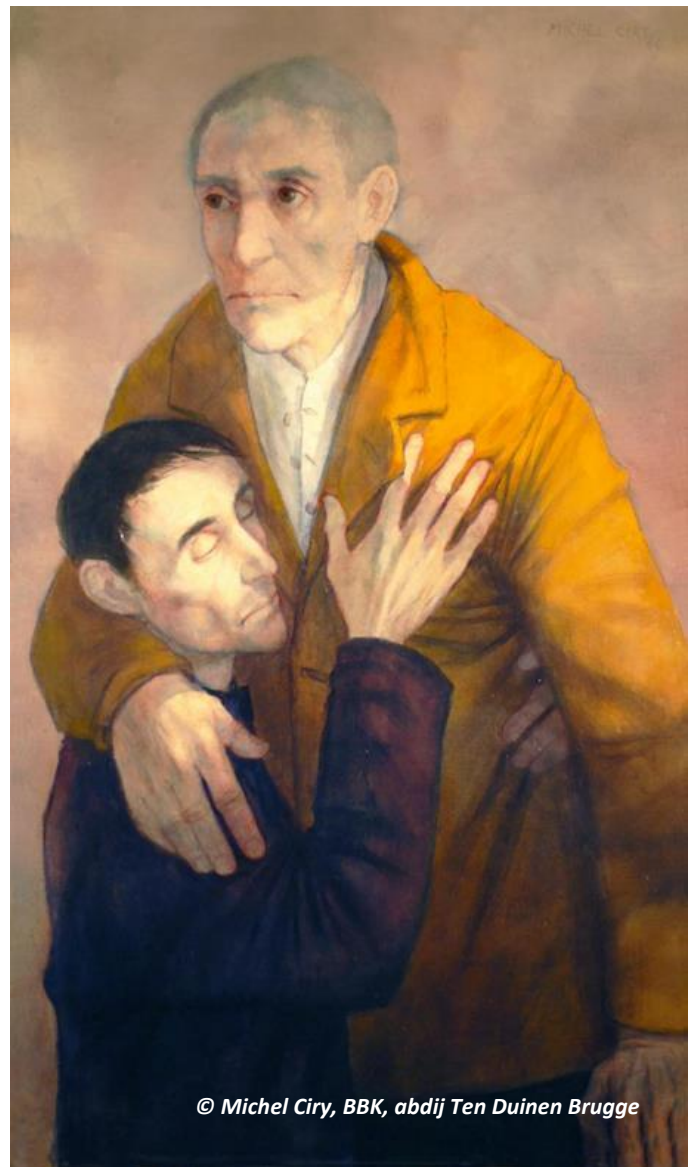
Het hoeft mij niet te verontrusten
dat de rijkdom maar ook de armoede van mijn hart door U gekend is,
want ik mag in deze dagen ook uw hart opnieuw leren kennen:
“genadig en barmhartig, lankmoedig en vol liefde”.

Uw genade is zo zacht en zo tactvol dat ze niet overdondert,
maar probeert te verlokken.
Maak mij dan ontvankelijk voor de goedheid
waarmee Gij mijn hart wilt vernieuwen.
Amen.

Evangelie: Lucas 15, 1-3.11-24

In die tijd kwamen telkens weer tollenaars en zondaars
van allerlei slag bij Jezus om naar Hem te luisteren.
De Farizeeën en de Schriftgeleerden morden daarover en zeiden:
“Die man ontvangt zondaars en eet met hen.”
Hij hield hen deze gelijkenis voor:
“Een man had twee zonen.
Nu zei de jongste van hen tot zijn vader:
Vader, geef mij het deel van het bezit waarop ik recht heb.
En hij verdeelde zijn vermogen onder hen.
Niet lang daarna pakte de jongste zoon alles bij elkaar
en vertrok naar een ver land.
Daar verkwistte hij zijn bezit in een losbandig leven.

Toen hij alles opgemaakt had,
kwam er een verschrikkelijke hongersnood over het land
en hij begon gebrek te lijden.
Nu ging hij in dienst bij een van de inwoners van dat land
die hem het veld instuurde om varkens te hoeden.
En al had hij graag zijn buik willen vullen
met de schillen die de varkens aten,
niemand gaf ze hem.
Toen kwam hij tot nadenken en zei:
Hoeveel dagloners van mijn vader
hebben eten in overvloed
en ik verga hier van de honger.
Ik ga weer naar mijn vader en ik zal hem zeggen:
Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u;
ik ben niet meer waard uw zoon te heten,
maar neem me aan als een van uw dagloners.
Hij ging dus op weg naar zijn vader.
Zijn vader zag hem al in de verte aankomen
en hij werd door medelijden bewogen;
hij snelde op hem toe, viel hem om de hals
en kuste hem hartelijk.
Maar de zoon zei tot hem:
Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u;
ik ben niet meer waard uw zoon te heten.
Doch de vader gelastte zijn knechten:
Haal vlug het mooiste kleed en trek het hem aan,
steek hem een ring aan zijn vinger
en trek hem sandalen aan.
Haal het gemeste kalf en slacht het;
laten we eten en feest vieren,
want deze zoon van mij was dood
en is weer levend geworden,
hij was verloren en is weer teruggevonden.
En ze begonnen feest te vieren.

© Michel Ciry, BBK, abdij Ten Duinen Brugge

Meditatie van pr. Marc Roseeuw bij het schilderij van Michel Ciry

Het refrein 'Draag mij God...' kan je telkens luidop bidden – eventueel samen met huisgenoten -, of kan je zingen op de melodie van het Taizé- lied

Confitemini Domino <https://www.youtube.com/watch?v=khXIGwlhpYE>

of instrumentaal <https://www.youtube.com/watch?v=2-ujMPUol3M>

Draag mij, God in barm - har - tig - heid.

Til mij op uit al mijn klein - heid.

Koes - ter mij in barm - har - tig - heid:

Va - der, Moe - der, God met ons.

© Roseeuw M. / Taizé - Barmhartigheidslied

Het is een gezinsdrama.

Ogen vol vragen: wat heeft die zoon van mij allemaal meegemaakt...

Nog zó jong en al versleten...

Vatte hij een venerische ziekte of is hij drugsverslaafd?

Hoe zal zijn broer reageren?

En wat naar de toekomst?

Barmhartig zijn, dat is de ander niet oordelen.

Draag mij God in barmhartigheid.

Til mij op uit al mijn kleinheid.

Koester mij in barmhartigheid.

Vader, Moeder, God met ons.

De zoon, kijk, dat kaakbeen en dat bleke gezicht: een uitgemergelde, 'oude' man.

De dood nabij? Gesloten ogen. Hij legt zijn hand op het hart van zijn vader: woordeloos,

"Help mij, ik kan niet meer. Weer thuis?"

Barmhartig zijn, dat is de ander laten uitspreken en luisteren.

Draag mij God in barmhartigheid.

Til mij op uit al mijn kleinheid.

Koester mij in barmhartigheid.

Vader, Moeder, God met ons.

De tinten van het schilderij zijn geel, oker, bruin.

Het is avond, de zon geeft haar laatste zwakke licht.

De zoon wilde nog thuis geraken, want hij wist niet waar slapen deze nacht.

De weg was eindeloos lang. Uitgeput. Vader was al te bed.

De zoveelste nacht, doodmoe van verdriet, opnieuw een slapeloze nacht tegemoet.

“Je zoon is terug”, riep iemand en hij rende meteen naar buiten.
In allerijl heeft hij zijn hemd nog proberen dicht te knopen.
De kraag van zijn jas zit niet goed.
Barmhartig zijn, dat is zich haasten om wie in nood is, nabij te zijn.

Draag mij God in barmhartigheid.
Til mij op uit al mijn kleinheid.
Koester mij in barmhartigheid.
Vader, Moeder, God met ons.

Twee handen als twee gezichten:
de ene hand voelt het kloppende hart, de andere rust op magere schouders.
Vaders arm omhelst het hoofd en de hals van de zoon:
“Je hebt koud, je jas is te groot geworden, je bent uitgemagerd, je hebt honger.
Je bent al lang onderweg en... ik sta al zo lang op uitkijk.”
Barmhartig zijn, dat is de hartsproblemen van iemand in vertrouwen nemen en bewaren.

Draag mij God in barmhartigheid.
Til mij op uit al mijn kleinheid.
Koester mij in barmhartigheid.
Vader, Moeder, God met ons.

De zoon staat hier nu in al zijn schamelheid: onvoorwaardelijke overgave aan Vaders barmhartigheid: geen scheldpartij, geen wrok. Stilte. Verdriet. Deernis. Mee-leven.
Barmhartig zijn, dat is veel zwijgen en heel veel geduld uitoefenen.

Draag mij God in barmhartigheid.
Til mij op uit al mijn kleinheid.
Koester mij in barmhartigheid.
Vader, Moeder, God met ons.

Gebed om ontferming

Ik bid om ontferming, voor mezelf, mijn gezin en voor de grote familie van de Kerk, opdat we ons telkens opnieuw zouden mogen toekeren naar Hem.

Heer, Gij roept ons op mens te worden naar uw beeld en gelijkenis.
Help ons daaraan te beantwoorden.
Heer, ontferm U over ons.

Christus, Gij zijt ons heil, onze hoop en toekomst.
Help ons om ons vertrouwen steeds op U te stellen.
Christus, ontferm U over ons.

Heer, Gij zijt voor ieder van ons als eerste van een nieuwe schepping.
Help ons ons leven op U te richten.
Heer, ontferm U over ons.

Lied: Behüte mich Gott (Taizé)

<https://www.youtube.com/watch?v=S6-UneKF2I>

Be - hü-te mich, Gott, ich ver-trau-e dir, du zeigst mir den Weg zum
Le - ben. Bei dir ist Freu-de, Freu - de in Fül - le. Be -

Bewaak mij, o God, ik vertrouw op jou,
je wijst mij de weg ten leven.
Bij jou is vreugde, volheid van vreugde.

Stil gebed

Ik kijk in mijn hart en spreek met de Vader, met Christus, alsof ik met een vriend of vriendin praat. Vertrouwelijk, ik mag mij immers gekend weten. Ik spreek uit wat er op mijn hart ligt en leg het in zijn handen. Ik vraag om vergeving voor waar ik me verwijderd wist van Hem. Ik mag erop vertrouwen dat Hij op me wacht. We mogen bij onze Vader thuiskomen zoals we zijn.

Gebed

Heer,
U aanvaardt ons met ons hart,
zoals het vandaag is,
waarom zouden we,
voor we naar U komen,
eerst moeten wachten
tot ons hart verandert?
U verandert het
elke dag opnieuw,
zonder dat we weten hoe.
U doet alles
om de gapende scheuren te dichten,
U, onze vriend en broer Jezus Christus.
Amen.

Kruisteken en zegen

De Heer schenke ons zijn zegen,
Hij beware ons voor onheil
en geleide ons tot eeuwig leven.

+ In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Voor deze gebeden werd inspiratie gevonden in:

- Kardinaal G. Danneels & I. Driessen, *Over de drempel. Bidden in de ochtend en de avond*, Halewijn, Antwerpen, 2013, p. 347-348
- *Kerkplein*, bisdom Gent, maart 2020
- De verzoeningsviering voor de veertigdagentijd 2020, CCV Brugge
- www.taizé.fr
- Gebed om ontferming naar: <https://www.kerknet.be/pastorale-zone-kiemkrachtmeise/informatie/liturgie>
- Gebed van Br. Roger Schütz, *U dicht de gapende scheuren*.